וארטים לפרשת השבוע

יח א-ב. וירא אליו ה׳ באלוני ממרא וכו׳ והוא יושב פתח האהל, וכו׳ וירץ לקראתם מפתח האהל. ותימא למה צריך להזכיר עוד פעם נוספת שהוא היה בפתח האהל, הרי אנו כבר יודעים שהוא יושב בפתח האוהל, א״כ ממילא הוא רץ מאותו הפתח וי״ל דאיתא בגמ׳ שאסור לרוץ ולברוח ממצווה כדי שלא ייראה כתינוק הבורח מבית הספר. ומאידך, איתא שלדבר מצווה שרינן לרוץ אפילו בשבת. א״כ יש לדון מה הדין כשיוצא ממצווה למצווה אחרת האם שרינן לרוץ כפי ששרינן לרוץ למצווה ואפילו בשבת או לא, וצ״ל שתלוי, אם המצווה השנייה יותר חשובה, אז יכול לרוץ, ואם היא פחות חשובה אז ירוץ רק מחצי הדרך. וכאן כתוב בחז״ל שבאנו לומר שמצוות הכנסת אורחים יותר חשובה אף מהקבלת פני השכינה, שהרי הקב״ה ביקר אותו באותו היום. והתורה באה לומר שמותר לו לרוץ ממצוות המילה והשכינה, בשביל הכנסת אורחים, ולכך כתבנו וירץ <u>מ</u>**פתח** האהל - דהיינו כל הדרך.

יח ב. והנה שלשה אנשים נצבים עליו. וברש״י והוא ע״פ הגמ׳ שלושה מלאכים: הראשון, לבשר את שרה. השני, להפוך את סדום. והשלישי, לרפא את אברהם. ומקשה הגמ׳ איך אמרינן אחד להפוך את סדום הרי כתוב ויבואו **המלאכים** סדומה, משמע ששני מלאכים נשלחו להפוך את סדום ולא רק אחד? מתרצת הגמ׳ שבאמת באו לסדום שני מלאכים, אחד בא להפוך את סדום, והשני בא להציל את לוט, והוא אותו אחד שריפא את אברהם, (ובשפתי חכמים כתב שאין כאן את הבעיה שאין מלאך אחד עושה ב׳ שליחויות כי זה עניין אחד). ולכאורה קשה אז למה לא נכתב מראש אחד לרפא את אברהם ולהציל את לוט, כדי למנוע את הקושייה הנ״ל? וי״ל, אומר החידושי הרי״ם, דאיתא ביבמות עו: ששאול בירר אצל דואג האם דוד ראוי למלוכה, א״ל דואג עד שאתה שואל על מלוכה תשאל אם הוא בכלל ראוי לבוא בקהל כי הוא נולד מרות המואביה, וא״ל אבנר שאין בעייה, משום שכל סיבת האיסור להכניס עמוני ומואבי לקהל ה׳ היא משום שנאמר ״על אשר לא קידמו אתכם בלחם ובמים״, אבל הדין הוא עמוני ולא עמונית מואבי ולא מואבית, משום שעל הנשים אין תביעה שלא קידמו בלחם ובמים משום שאין דרכן לקדם, דכל כבודה בת מלך פנימה, כדחזינן אצל שרה דכתיב בה **הנה באהל**. והדברים נאים ביותר, דהטעם שהקב״ה הציל את לוט, איתא בב״ק, כי ידע שתצא ממנו רות המואביה, ולפי״ז בתחילה כשבאו המלאכים עדיין לא היה ברור שעמונית ומואבית מותרות, כי עדיין לא למדנו שכל כבודה בת מלך פנימה, שהרי זה נלמד רק אחרי שראינו ששרה לא יצאה אלא היתה באוהל ולימדה אותנו שכל כבודה בת מלך פנימה, וממילא בשעה שנשלחו המלאכים לא היה נצרך מלאך להציל את לוט משום שבאותה שעה עוד לא התחדש שהעמונית והמואבית שייצאו ממנו יהיו מותרות לבוא בקהל. ורק אחרי ששרה חידשה את ההלכה שאשה אין דרכה לצאת משום כל כבודה רק אז התברר שדרשינן מואבי ולא מואבית ויש סיבה להטיל על המלאך שליחות להציל את לוט כדי שתצא ממנו רות.

יח ד. יוקח נא מעט מים, ובב״מ פו. אברהם חשב שהם ערבים, א״ל וכי לערבים חשבתנו כבר יצא ממך ישמעאל, משמע שבגלל שיצא ממנו ישמעאל לא היה צריך לחשוב שהם ערבים, וקשה מה הקשר בין שיצא ממנו ישמעאל לזה שהם לא ערבים? וי״ל ע״פ הגמ׳ בב״ב רודף צדקה ימצא חיים. חד אמר ימצא בנים צדיקים, וח״א ימצא אורחים מהוגנים, וזה מה שאמרו לאברהם הרי אתה רודף צדקה וחסד ובנים צדיקים אין לך כי יצא ממך ישמעאל, אז אתה צריך לזכות לקבל אורחים הגונים ואיך חשבתנו לערבים.

שם. פלא גדול על אברהם אבינו, כזו מסירות נפש להכנסת אורחים, יהודי בן תשעים ותשע, יום שלישי למילה - הוא שוחט שלושה עגלים שיהיה לכל אחד לשון וחרדל. לא היה אז פריזר וזה היה כחום היום, או שהכל הולך לאיבוד או שצריך לגמור את הכל באותו יום, כזו נדיבות וכזו מסירות נפש, ופתאום כשזה מגיע למים הוא נהיה ׳קמצן׳ - יקח נא מעט מים, מה קרה כאן? למה רק מעט מים? שתי תשובות בדבר, ידוע שר׳ ישראל סלנטר התארח פעם באיזה בית, והוא נטל נטילת ידים עם רביעית מים בצמצום, שאלו אותו: ר׳ ישראל, אתה כזה חסיד, כתוב שיש מעלה גדולה ליטול ידים בשפע מים, ויש בזה סגולה לעשירות, למה אתה נוטל כל כך בצמצום? אמר להם ר׳ ישראל: הכל נכון, יש בזה מעלה גדולה מאד, אבל את כל המצוות האלה אני עושה רק על חשבוני, לא על חשבון אחרים, פה יש אלמנה שואבת מים, שהיא צריכה ללכת בקור לקחת את המים, על חשבונה אני לא יכול להיות צדיק! זה אמר ר׳ ישראל! בן בקר רך וטוב - אברהם אבינו לקח בעצמו, ולכן הוא נהג בשיא הנדיבות ושחט שלשה עגלים שיהיה לשון בחרדל לכל אחד, אבל ״יקח נא מעט מים׳ - **היה על ידי שליח,** זה לא חכמה להיות צדיק! פה הוא אומר ׳מעט מים׳! זה פשט אחד על דרך המוסר. ועל דרך הפשט אפשר לומר, בשביל מה הוא הביא את המים? לרחוץ את הרגלים! אם הוא היה מביא להם הרבה מים, איזה דרך ארץ זה לבוא לאורחים ולהגיד להם קחו ככה טונות של מים, אתם כל כך מלוכלכים, אתם צריכים לנקות את עצמכם חזק?! ולכן הוא אמר ׳מעט מים׳ מעט מים זה כבוד לאורחים. רבי אליהו דיסקין.

יח ה. ואקחה פת לחם וסעדו לבכם. יש להקשות למה נכתב ואקחה ולא ואתנה כי הרי הוא נותן? וי״ל שאברהם כיבדם ואמר אני לא נותן לכם אני לוקח כי נתינה לאדם חשוב נקרא לקיחה, וכמו שמצאנו ויקחו לי תרומה ולא ויתנו כי נתינה לאדם חשוב נקרא לקיחה, וזה הרגשה מרוממת בהכנסת אורחים. אהל משה.

יח ה. ואקחה פת לחם וסעדו לבכם. יש לעיין כיצד הותר לאברהם להזמין את האנשים לביתו מאחר ונידמו כערבים והרי ביו״ט אסור לאדם לזמן אצלו גויים, כמו שדרשו חז״ל לכם ולא לנכרים, והרי מעשה זה היה ביו״ט ראשון של פסח ואברהם שמר את כל התורה? וי״ל דהנה מצינו בפסחים שאם עבר ובישל ביו״ט לצורך חול אם זה ראוי לאכילה בו ביום לאורחים יהודים פטור משום הואיל וחזי לאורחים ונמצא שלא בישל לבטלה. והקשו שם התוס׳ לפי סברא זו כל אדם שעושה מלאכה בשבת יהיה פטור משום הואיל ושרי לחולה שיש בו סכנה? ותירצו בתוס׳ שכיוון שלא מצוי חולים הנמצאים בסכנת חיים לכך ל״א הואיל. והנה בבית אברהם באותו הזמן כל ילידי ביתו נימולו אתו אז היה מצוי שם הרבה חולים וממילא אין מניעה לבשל גם עבור ריבוי גויים כי יש הואיל וחזי לחולה שיש בו סכנה. ולפי״ז גם יתורץ מה הטעם אברהם לא הביא לאורחים לחם כמו שאמר בתחילה ואקחה פת לחם כיוון ששרה פירסה נידה כמבואר ברש״י, ויש להקשות הא האורחים היו גויים ומה אכפת לנו לטמאות אותם. ולפי הנ״ל יובן כיוון שכל מה שהותר לבשל לאורחים הוא משום הואיל דחזי לישראל אז כשזה לא טהור אסור. חת״ס.

יח ו. וימהר אברהם ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת. הגמ׳ בב״מ פז מסבירה את הסתירה שכתוב גם קמח וגם סולת, ומתרצת הגמ׳ שהאשה צרה עיניה באורחים, ומובא בחז״ל ששרה אמרה סלת ואברהם אמר קמח, (אמנם יש גירסה הפוכה, אבל השאלה היא על הגירסה הזאת) ולפי״ז קשה הרי שרה רצתה סולת שזה יותר עשיר, ומניין שעיניה צרה באורחים? מיישב האוסטרובצא ע״פ המדרש, שדבר זה ארע בחג הפסח, והנה השו״ע או״ח תנג ד. פוסק שמותר לקחת קמח מהשוק לאפות מצה, וכותב שם החק יעקב שכל ההיתר הוא קמח רגיל אבל סולת אסור כיוון שזה מוחזק לחמץ גמור. והנה אם יקח סולת שזה חמץ גמור ויבטל את החמץ אז מדאוריתא בביטול סגי, ויכול לעשות עוגות ע״י גוי ולא יכניס זאת לרשותו אלא יתן זאת ישר לערבים (מלאכים) שבאו אצלו, אך יתכן שיש כאן איסור הנאה כיוון שנהנה מהחמץ, אך מכיוון שהוא מקיים מצוות הכנסת אורחים ומצוות לאו להנות ניתנו ממילא הוא לא נהנה, אולם אברהם אבינו היתה לו הנאה מקבלת אורחים כי היתה לו עיין טובה ולא רק מצווה א״כ אסור לו לתת לאורחים סולת כי הוא נהנה מחמץ, אבל שרה שעיניה צרה באורחים יכלה לתת סולת כי היא לא נהנית כלל, ומכאן שהציעה סולת סימן שעיניה צרה באורחים, ויש לה רק מצווה בלבד.

יח ח. ויקח חמאה וחלב ובן הבקר, והוא עומד עליהם תחת העץ ויאכלו. לכאורה מה העניין שלו לעמוד עליהם להסתכל איך הם אוכלים הא אמרו חז״ל האוכל אצל חבירו מתבייש מלהביט בפניו, וא״כ זה לא ראוי שכך יעשה. וי״ל שכיוון שהביא לפניהם חלב ובן בקר, (היינו בשר וחלב) באותו השולחן, וזה אסור שמא יבוא לאכלם יחד, לכן עמד עליהם להיות שומר ואז שרי. **עוד י״ל,** אומר הדעת זקנים מבעלי התוספות, שכיוון שזה היה בחוץ כחום היום, וזה לא היה מתחת עץ, והיה להם שמש, אז הוא עמד להצל עליהם **תחת** דהיינו **במקום** העץ.

יח ח. ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם. איתא בב״מ פז ולחם לא הביא, מלמד ששרה פירסה נדה ונטמאה העיסה, ואברהם ובני ביתו אוכלים חולין בטהרה היו. ויש לדקדק א. מנלן שפרסה נדה ונטמאה בשעת העיסה, אולי נטמאה אחר האפיה שהיה כבר לחם, ועו״ק למה לא הביא אברהם את הלחם לערבים שלא אכלו בטהרה? ויש ליישב ב׳ הקושיות אחת בחברתה. דהנה מבואר בביצה כא. מה שהותר מלאכת אוכל נפש ביו״ט הוא רק לישראל, דכתיב לכם, ואסור לאפות לעכו״ם. והנה מעשה זה של אברהם היה ביו״ט של פסח וההיתר לאפות היה רק בשביל ישראל, ולכך לא הביא לחם לערבים, ואם נטמאה כשהיה לחם אז שרי ליה להביא לערבים ומזה שלא הביא לערבים סימן שנטמא כשהיה עיסה. רבי יונתן איבשיץ.

יח יז. המכסה אני מאברהם אשר אני עושה. רש״י אומר אני נתתי לו את הארץ הזאת וחמש כרכין אלו המכסה אני מאברהם אוהבי את אשר אני עושה. המהרש״ם אומר שהטעם שרש״י הוסיף את הפרטים האלו שנתן לו את הארץ וכו׳, ולא הספיק לו הטעם הפשוט שהוא אוהב אותו וכמשמעות הפסוקים, י״ל שהגמ׳ אומרת שאברהם קנה את הארץ בהילוך דהיינו ע״י קום התהלך בה, ולא ע״י הקניינים הנצרכים, והטעם איתא בגמ׳ ב״ב ק. משום דהוא חביב לפני הקב״ה. א״כ מובן למה רש״י הוסיף שנתן לו את הארץ וחמש כרכין כי משם רואים את חביבותו לפני הקב״ה, וזה הטעם שהקב״ה אמר המכסה, כי רואים שחביב הוא לפניו ולכך הוא לא מכסה.

יח כא. ארדה נא ואראה הכצעקתה. אומר רש״י למד לדיינים שלא יפסקו דיני נפשות אלא בראיה. והוא תימה גדולה הא סמכינן על עדים ולא בעינן דיינים? וי״ל, אומר המג״א בספרו שמן ששון, דמבואר בסנהדרין פא. מי שנתחייב ב׳ מיתות נידון בחמורה ומשמע שנידון בחמורה גם אם החמורה היא השנייה, והקשו התוס׳ איך שייך נידון בב׳ מיתות הרי העדות השנייה היא עדות שא״א להזימה, כי גברא קטילא בעי למקטל?? ותירצו התוס׳ דאיירי כגון שראו הדיינים. ולפי״ז מיושב היטב, דהנה במשפט סדום נאמר, זעקת סדום ועמורה כי רבה וחטאתם כי כבדה מאוד, משמע שהיו להם חטאים קלים בתחילה עד שכבדו מאוד, וכאן נענשו על החמורים, אף שעל החטאים הראשונים כבר התחייבו וכנ״ל.

יט טז. ויתמהמה. פרש״י כדי להציל את ממונו. וצ״ע מנלן לרש״י שבשביל ממונו התמהמה? וי״ל שמכיוון שלוט האמין שהמלאכים יהפכו ברגע קט את העיר א״כ ודאי שהיה לו להימלט על נפשו ואיך יתכן שיתמהמה לצאת, אלא שאמרו חז״ל בברכות סא: שיש לך אדם שממונו חביב עליו מגופו וזה הדבר היחיד

שעליו אדם מכניס עצמו בסכנה. וכן מצינו בסנהדרין עב. שהבא במחתרת אדם מעמיד עצמו על ממונו, לכן הוכרח לרש״י שהתמהמה על ממונו. רבי נתן גשטטנר.

כ ז. ועתה השב אשת האיש כי נביא הוא. משמע מהפסוק שהטעם שהקב״ה רצה שאבימלך ישיב אותה, בגלל שאברהם נביא, ותימה גדולה שהרי משתמע שאם הוא לא נביא אז הוא לא היה דורש ממנו שישיב, ולמה? י״ל שבאמת אם הוא לא נביא הוא לא יצטרך להשיב, ושתי תשובות לדבר. הראשון, שהרי שרה היתה אילונית, וקידושי אילונית אינם קידושין משום דהווי קידושי טעות וממילא היא לא אשת איש אלא א״כ הכיר בה וקידשה על דעת שהיא אילונית, וזה מה שאמר הקב״ה כי נביא הוא, והוא ידע שהיא אילונית, וממילא אין קידושיו קידושי טעות. התשובה השנייה, שלכאורה קשה הרי כתוב בכמה וכמה מקומות שאברהם אבינו היה כהן, וכהן אסור בשבויה, לכן אמר הקב״ה תשיב אותה כי הוא נביא והיא מותרת לו כי יודע שלא נגעו בה.

כא א. וה׳ פקד את שרה. ובמדרש בראשית רבה נג. דהטעם הוא משום דכתיב בסוטה ואם לא נטמאה ונזרעה זרע. וקשה אם זה הטעם אז למה היא לא נפקדה אחרי הסיפור עם פרעה בפרשה הקודמת שהיה אותו הדבר בדיוק? וי״ל דאיתא בגמ׳ פרק כיסוי הדם שבזכות שאמר אברהם ואנכי עפר ואפר זכה לעפר סוטה ומה היא הזכות שם, ונזרעה זרע. והאמירה הזאת ואנכי עפר נאמרה בפרשתנו, כלומר אחרי הסיפור עם פרעה, וממילא רק כעת התחדש שהיא תפקד אם לא נטמאה. **עוד יובן** לפי המדרש הנ״ל מה הטעם כתוב וה׳ פקד את שרה כאשר אמר. מה זה **אמר** הרי בשום נבואה לא מוזכר לשון זה, ולנ״ל י״ל כאשר אמר - ונזרעה זרע.

כא ט – י. ותרא שרה את בן הגר המצרית מצחק. ותאמר גרש את האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק. יש להקשות מה הוסיפה שרה כי לא יירש הא בלא״ה הוא מסיתו לע״ז (רש״י) וזה טעם לגרשו. וי״ל, אומר הקהלת משה, דמבואר בקידושין פ: עה״פ ״כי יסיתך אחיך בן אמך״ וכי בן אב לא מסית? ומתרצת שם הגמ׳ שבן אב זה פשוט שלא תשמע לו כי יש לו נגיעות כי הוא לא רוצה שתירש יחד עמו לכך הוא מסיתך לעבור עבירות כי הוא שונא אותך אבל בן אמך אין לו שום נגיעות. והנה מבואר בחז״ל (מובא באור החיים כאן יא ולעיל טז ה) שישמעאל לא יורש את אברהם למרות שהוא בן אב כי היא הייתה שפחת מילוג לאברהם, ולכן אמרה שרה אם הוא לא יורש יש טעם שיצחק ישמע לו כי אין לו נגיעות לכן גרש אותו.

כב ו – ח. ויקח אברהם את עצי העולה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש והמאכלת וילכו שניהם יחדיו וכו׳ ויאמר אברהם אלוקים יראה לו השה לעולה בני וילכו שניהם יחדיו. בפסוק הראשון פרש״י אברהם שהיה יודע בדבר שהולך לשחוט את בנו היה הולך ברצון ובשמחה כיצחק שלא היה יודע דבר, ועל הפסוק השני פרש״י ואע״פ שהבין יצחק שהולך להישחט הלכו יחדיו בלב שלם. ותימה מנין לרש״י שאברהם הלך בשמחה כמו יצחק, וכן בפסוק השני מנין ששניהם הלכו בשמחה אולי שניהם היו בעצבות? וי״ל ע״פ כתובות סב שפעם הלכו גוי ויהודי ביחד והיהודי הלך מהר עד שהגוי לא השיגו, מה עשה הגוי הוא הזכיר ליהודי את חורבן ביהמ״ק והיהודי נאנח והתחיל ללכת יותר לאט. אך עדיין הגוי לא הצליח ללכת כמותו, אמר לו הגוי הלא כתוב אנחה שוברת חצי גופו של אדם ואיך עדיין אתה הולך מהר? ענה היהודי שכ״ז הוא בשמועה חדשה וזה שמועה ישנה לכן לא הואט לגמרי קצב הפסיעות שלי. וא״כ יוצא שאדם שמח הולך מהר, אדם ששומע בשורה רעה שהיא ישנה הולך קצת לאט ואדם ששומע בשורה רעה פעם ראשונה הולך ממש לאט. ולפי״ז מבואר הכל היטב, כי בפסוק הראשון שכתוב וילכו שניהם יחדיו אז יצחק עדיין לא ידע כלל והלך בשמחה ואברהם הלך עמו יחד סימן שגם אברהם הלך בשמחה, ובפסוק השני שנודע ליצחק א״א לומר שרק אחד הצטער דא״כ הוא לא יוכל ללכת בקצב של השני וכתוב יחדיו, וא״א לומר ששניהם היו בעצבות כי ליצחק זה שמועה חדשה ואמור ללכת יותר בעצבות, ואם הלכו יחדיו סימן שהלכו בשמחה. שלל רב.

כב ט. ויעקד את יצחק בנו. הסיבה שעקד אותו, אומר המהרי״ל דיסקין כי הקב״ה ציווה אותו להעלות את יצחק לעולה, ואיתא בגמ׳ שחי נושא את עצמו ולא חייבים עליו בהוצאה בשבת, ורק אם הוא כפות אז אמרינן שאין הוא נושא את עצמו, לכך היה צריך אברהם לכפות אותו כדי לקיים את המצווה של והעלהו לעולה דבלא״ה זה לא נקרא שהוא העלה אותו.

כב יג. נאחז בסבך בקרנו. הטעם שהוא הסתבך בסבך י״ל משום שהיה אז יום כיפור ואסור בציד לכן הוצרך לכך. פרדס יוסף.

מאמרי מוסר וסיפורים מענייני הפרשה

הכנסת אורחים:

אברהם אבינו מסר נפשו עבור אורחים. היה זה ביום השלישי למילתו כשהיה כאוב מאוד, הוא שלח את משמשו אליעזר לחפש לו אורחים אך הקב״ה ריחם עליו והוציא חמה מנרתיקה כדי שלא יימצאו אורחים ואכן לא נמצאו, אך אברהם לא התייאש, יצא ממיטת חוליו החוצה לחפש לו אורחים. אז כשהקב״ה ראה שהוא כ״כ רוצה הוא זימן לו מלאכים, ואז כשהגיעו האורחים הוא עזב את השכינה לקבל את האורחים, וכנגד כל מעשה קטן שעשה אברהם הוא זכה לדורות הבאים. כתב הח״ח באהבת חסד שמי שמזדמן לו אורחים קודם התפילה ואין מי שישרת אותם כראוי יוותר על תפילה בציבור ובהשכמה והוא ע״פ הגמ׳ בשבת. והתירו להאכיל דמאי ולטרוח באופן האסור בשבת כמו לפנות ארבע וחמש קופות, כי המצווה הזאת

היא גדולה מאוד, וכן הבעה״ב לא צריך להתנהג בחומרותיו כשיש לו אורחים כמו שמצינו אצל אברהם שלא המתין הזמן המלא בין בשר לחלב. ובוודאי מי שיש לו הזדמנות להכניס אורחים זוכה לדברים הרבה וגדולה הכנסת אורחים מהקבלת פני שכינה, ומצינו הרבה שזכו לבנים טובים בזכות הוריהם שהיו ידועים במצוות הכנסת אורחים, ובכד הקמח כתב שזאת סגולה לבנים כמו שמצינו שבביקור של האורחים המלאכים אברהם ושרה התבשרו על לידת יצחק..

ויש שחושבים שבזמננו אין כ״כ את המצווה הזאת של הכנסת אורחים. צריך לדעת שזאת מצווה שנוגעת מאוד מאוד בזמננו ובפרט כעת שאחינו יושבי הדרום והצפון נסים מביתם מפני סכנת המלחמה מי שמזדמנת לו אפשרות להכניס אורחים שיחזר אחרי זה. כמובן צריך שיהיה בהסכמת הבני בית וכו׳. והדרך להכניס אורחים היא לפנק אותם באוכל ושתייה ביד רחבה ורחומה. **והדרך שזה מזדמן בזמנינו היא רבה מאוד,** כמו למשל שיש שמחה בשכונה ויש שצריכים להגיע ואתה יכול לארח מי מבני המשפחה שמגיע, וכן בחגים ושבתות מיוחדות יש רבים שבאים להיות במחיצת רבם לשבתות והם זקוקים נואשות למישהו שיארח אותם, ובפרט מי שנוהג לתת את דירתו בקלות יש בזה הכנסת אורחים ענקית מאוד, וכן כשיש איזה גיס צעיר או משפחה שההורים גרים רחוק, ואין כ״כ אפשרות להגיע הרבה להורים או בחור מבני המשפחה שלומד בישיבה קרובה אליך, והרבה פעמים הוא נצרך לאווירה ביתית ובפרט בשבתות שהבחור מרגיש הרבה פעמים את החסר של הבית, וכן יש לפעמים איזה קרובת משפחה או שכנה שילדה או עברה איזה טיפול רפואי והבית מתמוטט כשיש את כל הילדים, ואפשר בקלות בשבת לארח את הילדים אם זה לסעודות או לשינה, וכך אחרי שבת האמא מצליחה יותר לטפל בילדים יותר טוב, וכן הרבה פעמים יש זוגות צעירים שעשו את הדרך הארוכה לעולמה של תורה ואין להם בית לראות איך ההנהגה הראויה לעשות סעודה, וביקור בשבת אצל משפחה זה נותן להם גם הדרכה וגם עוצמה ענקית, ובחו״ל מאוד מצוי בכל המדינות עניין גדול זה של בתי הכנסת אורחים עבור ראשי ישיבות רבנים ופשוטי עם. רבי אהרן מבעלז היה אומר שלקחת אדם טרמפ ברכב זה מצוות הכנסת אורחים גדולה שזוכה על ידה לכל הדברים הגדולים. **ומצוות לוויה** שנאמר שכל מי שאינו מלווה כאילו שופך דמים לא נאמר בזמננו, אך כיום רק צריך ללוות ד״א כי היום אין סכנות בדרכים. וכשאבא שלי היה חתן הוא הגיע לבקר בבית חמיו רבי חיים קניבסקי ולאחר שיצא מהבית כעבור עשר דקות רץ אחריו רבי חיים כשהוא מתנשף ומתנשם ואומר לו לא לוויתי אותך ד״א, אתה רוצה שאני אהיה שופך דמים? ותמיד כשהרבנית ע״ה היתה נוסעת חוץ לעיר הוא הקפיד מאוד ללוות אותה במדרגות ד״א, וכן כשעוד היה כוחו במותניו היה מלווה אורחים שהגיעו אליו ד״א. ג״א כשנסעתי בפעם הראשונה לישיבה הוא ליווה אותי עד המדרגות ועד שנעלמתי מעיניו הוא התבונן בי, כי מצוות לוויה היא חלק מהכנסת אורחים להראות לאדם שאני לא מחפש להתפטר ממנו אלא אני מעוניין הלאה להישאר במחיצתו. כי הדרך להכניס אורחים היא לתור אחריהם ולקבלם בחיבה רבה מאוד. **וראינו בדורות האחרונים** כמה גדולי ישראל הקפידו והקדישו מזמנם וגופם עבור המצווה החשובה הזאת. החפץ חיים באהבת חסד כותב שכשמזדמנת מצוות הכנסת אורחים ליד האדם ואין מי שיתעסק עמהם, עליו לבטל תורה בשביל עניין זה. נביא כאן כמה סיפורים בעניין הכנסת אורחים ע״י גדולי הדורות.

בליל ראש השנה היה רגיל ה׳דברי שמואל׳ מסלונים להיכנס לחדרו לאחר התפילה שם עשה הכנה לקידוש ועריכת השולחן לפני ד׳. שנה אחת כשיצא הרבי מתפילת ליל ראש השנה מבית מדרשו לפני שנכנס לחדרו להכנות פנה לשמשו רבי ישראל זלמן ואמר לו כי הוא עומד להיכנס בעוד זמן קצר לעריכת השולחן. מיהר השמש להעביר את הידיעה לחסידים שהתרגלו תמיד להמתין הרבה זמן לעריכת השולחן. כולם מיהרו ובאו ולא הבינו מדוע הרבי השנה ממהר ואינו מסתגר בחדרו כבכל שנה. רק מאוחר יותר התברר שכשהרבי יצא מבית המדרש הוא ראה שני ילדים קטנים מדברים. האחד ילד לאב עני שאמור לאכול בטיש, והוא אומר בכאב לילד השני שהוא רעב כבר מאד וזה מציק לו. הילד השני ניסה להרגיע אותו ואמר שעוד מעט תקבל אוכל בטיש. אך הילד העני ענה ׳אבל הרבי ניכנס לטיש בשעה מאוחרת ואני רעב מאד. ברגע ששמע ה׳דברי שמואל׳ את דברי הילד העני מיד ויתר על הכנותיו הנשגבות , הפך את לוח הזמנים ומיהר להשביע את רעבון הילד. **גם כאשר עושים את מצוות הכנסת אורחים תלוי איך עושים זאת,** הדרגה הגדולה היא לעשות את המצווה ולתת לשני הרגשה טובה. **פעם הגיע** אורח לביתו של רבי שמואל פרנקל מדארג. הוא ארח אותו בכבוד גדול, כשירד הלילה הוא טרח בעצמו להציע לו את מיטתו, ואפילו עלה לעליית הגג כדי להוריד משם כריות נוחות לאורח. הצטער האיש על הטרחה הרבה שהרבי טורח בשבילו ואמר: למה שהרבי יטרח הרי אני יכול לעלות בעצמי להביא את הכריות. ענה לו הרב: מחר בבוקר אתה תוכל להניח תפילין במקומי?

סיפור מיוחד ומרגש היה עם נער בשם אריה לייב הוא היה בן לעניים מליטא, הוא רצה מאד ללכת ללמוד בישיבת גרודנא. כשהגיע היום הוריו נתנו בידיו מעט לחם ומים ואמרו לו: ילדנו היקר, לך לדרכך ויהי רצון שתתקבל לישיבה, תצליח ותגדל בתורה ומהשמים יצליחו דרכיך. כסף אין לנו לתת לך אך הישיבה נמצאת במרחק הליכה של שבוע ימים בלבד, היזהר מן הסכנות בדרך. וכך ליוו אותו הוריו עד היציאה מהעיירה. אריה לייב הלך בדרך הארוכה והקשה, אוכל השיג קצת בדרך ובלילות היה ישן בבתי כנסיות או סתם באמצע הדרך. הדרך היתה יותר מסוכנת ממה שהוא חשב וגם לקחה הרבה יותר זמן. לאחר ימים ולילות קשים מנשוא הגיע אריה לייב לישיבה כשהוא עייף ורעב מאד, הוא ידע את הדפים מצויין וקיווה בכל ליבו שיעבור את המבחן בהצלחה ויוכל ללמוד בישיבה הקדושה. השעה היתה שעת ערב, בחורי הישיבה כיוונו אותו לביתו של ראש הישיבה הגאון ר׳ שמעון שקאפ. אריה לייב דפק בדלת במתח ובתפילה. הדלת נפתחה

מיד ובפתח ראש הישיבה, הוא קיבל אותו בחביבות והכניסו לביתו. כששמע שהוא רוצה להתקבל לישיבה אמר לו אם כך רוצה אני לשאול אותך שתי שאלות. הבחור קיווה בכל ליבו שיידע לענות, הרי הוא למד המון שיהיה בקיא ויידע נכון. ואז ר׳ שמעון שקופ שואל: שאלה ראשונה מתי אכלת לאחרונה ארוחה חמה? אריה לייב נדהם מהשאלה, לקח לו כמה רגעים ואז ענה שכבר עברו כמה ימים שלא אכל. מיד קם ר׳ שמעון מכיסאו ואמר לבחור שהוא לא מומחה בבישול אבל הרבנית לא נמצאת בבית אז הוא יאלץ להסתפק במה שהוא יודע להכין. וכך ניגש גדול הדור בגיל שבעים למטבח והוא בעצמו מכין ארוחת ערב ומגיש אותה לפני הבחור. כשסיים דאג למלאות את צלחתו שוב. אחר כך פנה גדול הדור ואמר עכשיו ניגש לשאלה השניה. ואז חשב אריה לייב שמתחיל המבחן האמיתי שהוא התכונן אליו ולמד רבות בשבילו, אך להפתעתו הוא שומע את ראש הישיבה שואל אותו מתי ישנת במיטה לאחרונה? ... הבחור ענה שאינו זוכר במדויק, רבי שמעון שקאפ פנה לחדרו, סידר שם מיטה נוחה וכרית ובא להזמין את הבחור להיכנס לחדר השינה ומבקש ממנו שיילך לנוח מקשיי הדרך. אריה לייב ראה שאינו יכול להתנגד לשינה טובה. הוא ניכנס למיטה שאחר כך התברר שהייתה זו מיטתו של ראש הישיבה בעצמו! וכך הבחור בעייפותו הרבה נרדם עד הבוקר. למחרת אמר ראש הישיבה לבחור עברת בהצלחה את המבחן – התקבלת לישיבה! סיפר הבחור ששנים רבות אחרי זה עברו עליו צרות רבות והשואה האיומה שבה איבד את משפחתו והיו עוד נסיונות קשים, ומה שמר על יהדותו בתוך כל הקשיים? היו אלה שתי השאלות של מבחן הקבלה לישיבת גרודנא...

כאשר היה רבי אברהם גנחובסקי תוך שנה ראשונה לנישואיו, נשאל על ידי רבי שמריהו גריינימן שבהיות, ונפתח באותה שנה תשכ״ב מוסד בשם ׳בית נאמן׳ לבנות שעלו ממרוקו, בכדי להצילן מציפורני עליית הנוער, ויש כמה בנות שלא נמצא להם מקום בפנימיה, האם הוא יודע על מקום שאפשר לשכן אותם? אמר לו רבי אברהם גנחובסקי זצ״ל שהוא יתייעץ עם רעייתו ויחזיר תשובה. לאחר ששאל את רעייתו, חזר ואמר, שיש להם חמש מיטות לאורחים, והאמת הייתה שהיה להם בביתם רק שתי מיטות בחדר שינה, והלך רבי אברהם גנחובסקי לגמ״ח מיטות ברחוב מימון, ולקח משם שלוש מיטות מתקפלות, וכמו כן נתנו הרב והרבנית את שתי המיטות שלהם מחדר השינה, והם עצמם ישנו על שמיכות פוך על הרצפה. כך עשו משך כמה שבועות, עד שמצאו לבנות משכן לשהות בו. אך דא עקא, שחשש רבי אברהם זצ״ל, שמאחר שאמו הייתה רגילה לבקר אצלם פעם בשבוע, ולא היה יום קבוע, וידע שזה לא יגרום לאמו נחת רוח, שתדע שבשנה ראשונה הם ישנים על גבי שמיכות על הרצפה, על כן היו טורחים רבי אברהם והרבנית מדי יום ביומו, לסדר בעצמם את המיטות ולהכניסם לחדר שינה, ולסדר הכל באופן שלא יורגש השינוי שנעשה לקראת האורחים, ולא ביקשו מהאורחות אפילו בקשה קטנה זו לסייעם בדבר זה. **רבי לייב חסמן** המשגיח של ישיבת חברון בעל אור יהל, סעד פעם בליל שבת על שולחנו של החפץ חיים. והנה תמה לראות, שבבואם מבית הכנסת אחרי התפילה לא אמר החפץ חיים ׳שלום עליכם׳ כנהוג, אלא מיד קידש על היין ובצע לחם משנה ואכלו את הדגים. רק לאחר אכילת הדגים החל החפץ חיים לומר שלום עליכם. לאחר הסעודה שאל רב לייב את הח״ח מה ראה לשנות מהמנהג המקובל? השיב לו החפץ חיים בחיוך, הרי אתה בודאי היה רעב, ורציתי שתאכל קודם, אבל המלאכים יכולים לחכות קצת.

כתב בספר תוכחת חיים (לרבי חיים פאלאג׳י פרשת וירא) וז״ל: מעשה בתלמיד חכם אחד כשר וירא ה׳ פעם אחת בא אורח בתוך ביתו בוכה בקול מר, שלא היה לו מקום ללון, ואע״ג שלא היה תלמיד חכם זה האורח, נכמרו רחמיו וקבלו בתוך ביתו בסבר פנים יפות. והיה שכרו, שאירע באותם הימים, שהיתה שריפה סמוך לביתו ממש, ולא היה אפשרות שינצל ביתו בדרך הטבע, עד שהבעל הבית התייאש מביתו, כי ראה כי אין עוזר ואין תומך, ומן השמים ריחמו עליו, וניצל הבית משריפת אש, וזה בזכות מצוות הכנסת אורחים שעשה עם האורח. ועוד נס שהיה לו, בין פורים לפסח, היתה מגפה בעיר ואירע לו נס שלא נשמע בתוך בני ביתו שום דבר ומגפה, כדי שיהיה שקט ושאנן בביתו כל ימי החג. ומסיים רבי חיים פאלאג׳י ועיני ראו ולא זר, בכמה אנשים אשר עיניהם צרה והם רעי עין באורחים, שאירעו להם כמה עניינים ומקרים רעים בתוך ביתם, עד שהוצרכו להניח ביתם ולצאת, ה׳ יצילנו.

מעשי החסד הנפלאים והמדהימים של רבי יעקב יוסף הרמן היו ניכרים לעין כל. אדם שהיה נכנס לביתו בשעות הצהריים היה מגלה כי הבית נהפך למעין מסעדה, עניים מסכנים ומקבצי נדבות ואנשים אשר לא השיגה ידם לאכול, מסובים ליד השולחן כאשר ארוחה חמה מוגשת להם בפנים מוארות בידי הרבנית. ומסופר שאברהם ושרה נגלו אליו בחלום בשביל להציל את בנם מפרעות תרפ״ט ואכן הצילו אותו משם. **בספר ׳הכל לאדון כל׳** מספרת בתו של רבי יעקב יוסף הרמן כך: אחייני יצחק מאיר קאופמן סיפר לי, שיום אחד נסע במונית מאשדוד לירושלים, עם הרב הגר, אחד מדייניה של אשדוד, משמע שיצחק מאיר הוא נכדו של ר׳ יעקב יוסף הרמן, אמר לו ברצוני לספר לך מעשה אודות סבך שהייתי עד לו לפני שנים רבות בהיותי צעיר, מעשה שלעולם לא אשכחנו. דודך ר׳ נחום דוד בנו של רבי יעקב הרמן קנה לסבך קפוטה (מעיל) מחורייטת היטב ויקרה מאוד, הוא לבש אותה פעם ראשונה בשבת. סבך נהג לחלק את הטשולנט ולהגישו בעצמו לאורחים. אחד מהאורחים היה מופרע בנפשו, משהניח סבך את צלחת הטשולנט החם לפניו, הוא לקח את הצלחת הגדולה, ושפך את תוכנה על הקפוטה החדשה של סבך, בצעקו אינני אוהב זאת!!! תדהמה אחזה באורחים, דודך שאף הוא ישב בשולחן היה המום, האורח נחרד ממה שעולל, קפץ מן הכסא ונמלט מהבית בריצה. מבלי לקנח אפילו את הטשולנט החם והסמיך מעל הקפוטה החדשה, פתח סבך ברדיפה אחריו, בתוך דקות חזר כשהוא מחזיק את האורח בידו ומרגיעו, אתן לך צלחת אחרת טשולנט, ואותה

בודאי שתאהב, אמר ברוחב לב. **בביתו של רבי שלום שבדרון** בשכונת שערי חסד בירושלים התאכסנו כל קשיי היום שנזרקו ממקומות אחרים, היו שם אלמנות אומללות שלא היה בכוחן לשלם שכר דירה, אנשים חולים שהחברה קצה בהם, הסתובבו שם יהודים עם מחלות מדבקות, וכולם יחד באו להתארח אצל ר׳ שלום וזוגתו הרבנית בדירתם בת השני חדרים. בתקופה ההיא מספר בנו ר׳ יצחק שבדרון שרר פחד נורא ממחלת שיתוק הילדים, שהיתה גם מחלה קשה ואיומה וגם מדבקת, שנגיפיה עברו מילד לילד, ורבים חללים הפילה. ממעל לדירה שלנו התגוררה משפחה נוספת, ששנים מילדיה חלו במחלה הנוראה וקבלו שיתוק, כל השכנים בסביבה הרחיקו את ילדיהם מהבית ההוא, אך לבד מעצם ההרגשה של נידוי מהשכנים, היתה שרויה אם המשפחה בפחד נורא שמא גם הילד השלישי ידבק במחלה. מה עשו ר׳ שלום וזוגתו, עלו לדירת המשפחה בקומה העליונה, וביקשו מעקרת הבית שתשלח את שני ילדיה החולים לביתנו, האשה שנדהמה מההצעה שאלה את אמא אם היא אינה פוחדת על ילדיה? והורי השיבו בביטחון גמור ששומר מצוה לא ידע דבר רע. וכמעט שהכריחו אותה להעבירם לביתנו, הקב״ה עזר, ואף אחד מאתנו לא נדבק במחלה.

אחד המיוחדים בבני פרשבורג, היה הרב רבי יום טוב הכהן זאהן, צדיק ומופלג היה במידת החסד. סיפר בנו רבי אברהם, אבא עשה חיל בעסקיו והיה עשיר גדול התנהג ברחבות כמנהג העשירים עם משרתים ששמרו על נקיון הבית יסודי וקפדני. מנהג הכנסת אורחים בפרשבורג בסעודות שבת, האורחים עמדו ליד פתח בית הכנסת כל אחד לקח לו אורח לסעודת שבת, ויש שלקחו עמם שני אורחים, בכוונה תחילה השתדל אבי לצאת אחרון מבית הכנסת משבעלי הבתים בחרו באורחים הנראים סביר והיו לבושים נקי ומסודר, אך אלו שהמראה החיצוני שלהם היה מכוער ולבושם היה קרוע ומלוכלך נשארו בבית הכנסת מאין דורש, את כל אלה הזמין אבי לביתו ולקחם לסעוד על שולחנו. בין האורחים נמצאו כאלה שמטרדות הדרך נתלכלכו מאד, עד שנדף מהם ריח רע, ויש שהיו מלאי כינים וקשקשים. לאחר הסעודה נאלצו המשרתים הגויים לנקות את הכסאות המפוארים מהלכלוך שהביאו עמם האורחים, ותוך כדי כך התרעמו למה מכניסים הביתה אנשים כאלה? אך אמי הצדקנית לא התרעמה על כך, מעולם לא שמעתי ששאלה את אבי למה בחר בעניים אלו, אדרבה היא הרגישה בצערם כיבדה אותם ודברה על ליבם לחזקם לבל יפלו ברוחם. הגיעו ימי האופל, הגרמנים הארורים הגיעו לפרשבורג, אבי עבר ממחנה עבודה אחד לשני, עד שהגיע למחנה מאוטהאוזן, הוא נותר בחיים. ימים ושנים סיפר על הניסים שארעו לו. אחד הפלאים שסיפר, כידוע האנשים במחנות היו מלאי כינים ופשפשים, לא היה אדם שנמלט ממכה זו, אך הוא ניצל מפגיעתם באופן פלאי, מימינו משמאלו מלפניו ומאחריו, שכבו וישבו אנשים מלאים בכינים, אך הוא לא נפגע ממכה זו. באחת השיחות אמר אבא שהוא תולה זאת במידה כנגד מידה, על שהכניס לביתו אורחים כמו שהם, אף אם היו על בגדיהם ושערותיהם כינים ופשפשים, לכן זכה שהם לא שלטו בו והיה נקי לגמרי (ברית אברהם הכהן). מתוך דברי חיים לרבי יוסף חיים אליהו שליט״א.

ידיעות חשובות וכן דברים מגדולי ישראל ערוך בדרך של שאלה ותשובה

שאלה: ממה צריך להיזהר כשמדבר? **תשובה:** רש״י על הפרשה במעשה של בנות לוט מביא את דברי חז״ל בב״ק לח. ובעוד מקומות שהראשונה שלא היתה צנועה פירשה שמאביה הוא, אבל הצעירה קראתו בלשון נקיה וקבלה שכר בימי משה, שנאמר בבני עמון אל תתגר בם כלל, ואילו במואב לא הזהיר אלא שלא ילחם בם אבל לצערן התיר לו. ובשבת לג. ובכתובות ח: הפליגו מאד בחומר ניבול פה, וז״ל הגמרא שם: בעון נבלות פה צרות רבות וגזירות קשות מתחדשות ובחורי שונאי ישראל מתים יתומים ואלמנות צועקין ואינן נענין שנאמר על כן על בחוריו לא ישמח ה׳ ואת יתמיו ואת אלמנותיו לא ירחם כי כלו חנף ומרע וכל פה דבר נבלה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה וכו׳ אלא כל המנבל פיו אפילו חותמין עליו גזר דין של שבעים שנה לטובה הופכין עליו לרעה. אמר רבה בר שילא אמר רב חסדא כל המנבל את פיו מעמיקין לו גיהנם שנאמר שוחה עמקה פי זרות רב נחמן בר יצחק אמר אף שומע ושותק שנאמר זעום ה׳ יפל שם. ובנדחי ישראל לחפץ חיים פרק כ כתב: וגם ידוע מה דאיתא בשל״ה שע״י עון זה [של ניבול פה] שמטמא ומתעב את כח הדיבור שלו כל דיבוריו שמדבר אח״כ בדברי קדושה כגון ק״ש ותפלה ואיזה ברכה הכל הוא הולך לטמיון שאין מתקבלין למעלה באוצר מלכו של עולם כלל אם לא שעשה תשובה. הרבנית קניבסקי ע״ה כתבה במכתב לפני כעשר שנים: המצב בארץ קשה מאוד. בזמן האחרון פוקדים אותנו אסונות קשים, הרבה יתומים ואלמנות ורחמנא ליצלן, מחלות קשות, באו לשאול את בעלי הרב שליט״א (זצ״ל) מהי הסיבה לכל האסונות, הרב פתח גמרא ואמר שזה בגלל ניבול פה.

שאלה: אברהם התפלל לקב״ה שיציל את סדום ולא נענה, ואילו לוט התפלל שהעיר צוער תנצל ונענה, במה תפילתו של לוט עדיפה על תפילתו של אברהם אבינו? **תשובה:** רבי יחזקאל לוינשטין עומד על הקושיה הזאת והוא עונה, שהקב״ה מעוניין בתפילה מהלב והיינו רחמנא ליבא בעי, ופירושו הוא כך, אברהם התפלל נכון שהתפלל וביקש, השאלה היא מה היה קורה אילו הקב״ה הופך את סדום אז אברהם באופן אישי לא היה ניזוק מכך, אבל לוט כשביקש מהקב״ה להשאיר את צוער הוא ביקש מקום לחיות, להניח את הראש, לגור בו, במידה וצוער היתה נהפכת אז לא היה ללוט היכן לישון בלילה, לא היה לו היכן לגור, אז הוא התפלל מתוך הלב ממש, כזאת תפילה הקב״ה נענה לה. ולכן כשבאו לרבי חיים קניבסקי הוא היה נוהג לומר מה שאביו הסטיפלער היה אומר אתה רוצה ברכה תתפלל אתה, כמו שכותב רש״י בתחילת הפרשה יפה תפילת החולה על עצמו, כי כשאני חולה אני מתפלל מהלב. ויש להוסיף את דברי הספורנו בפרשה בפרק

יח פסוק יא שהוא כותב שכוח התפילה הוא גדול כמו תחיית המתים ואדם יכול לעשות בתפילתו כתחיית המתים. וגם רואים בפרשה שהתפילות של רשעים מתקבלות כפי שמצינו שתפילת ישמעאל התקבלה באשר הוא שם. ובתפילה מצינו בהפטרה שאפי' שלא נענה יחזור ויתפלל ולבסוף יענה כי האישה צעקה לפני אלישע 265 פעמים ואז נענתה רואים שאסור להתייאש להמשיך בתפילה ואז נענים כי לפעמים יש צורך בריבוי תפילה בשביל שנענה.

שאלה: השבוע אנו קוראים על ענייני ברית מילה, מה היא הסגולה לעשירות שיש לסנדק? **תשובה:** רבי משה שטרנבוך אומר שסנדק זה סגולה לעשירות רוחנית, אבל לעשירות בממון זוכה רק מי שמשלם את סעודת הברית, וכן מי שמשלם את סעודת הברית בלי להיות סנדק הוא גם זוכה לעשירות, ומוסיף רבי משה שטרנבוך שבעבר זה היה מנהג וסגולה להיות עשיר וברבות השנים זה נשכח וראוי להחזיר עטרה ליושנה ולעורר על מצווה רבה זו ועל הסגולה שיש בה ובפרט לסייע לעניים ובני תורה לערוך את סעודת הברית.

שאלה: אברהם קיבל מתנות מאבימלך, האם מותר לקבל מתנות או עדיף שלא לקבל? **תשובה:** כתוב בחז"ל שונא מתנות יחיה ופסק השו"ע חו"מ רמט ס"ה מידת חסידות לא לקבל מתנות. ועיין עוד בשו"ע הלכות ת"ת רמו כא ובש"ך והב"ח שם שהאריכו שבשביל שיוכל ללמוד בנחת התירו, ובחת"ס כתב שיש אמנם דין לשנוא מתנות אבל אפשר לקבל שזה אומר שאין בעיה לקבל אך צריך לשנוא את זה שאתה מקבל. ובוודאי במקומות שנהגו לקבל כגון חתן בר מצווה וחתונה ומלמד בוודאי יכול לקבל ללא חשש, וכן יש הרבה פעמים שטובת הנותן שתיקח ממנו ואז זה מצווה וצריך לקבל. ומקיים בזה מצוות חסד שאנשים חפצים לפעמים להרגיש שנתנו או החזירו על מה שקיבלו.

שאלה: מה רואים מהסיפור של אברהם ושרה? **תשובה:** שאין יאוש כלל בעולם: אברהם ושרה שהיו עקרים עד גיל 100 וכולם התייאשו מזה שיהיו להם ילדים, ואז בא הקב"ה ואמר היפלא מה' דבר. וכך גם בגיל מאה לאחר שאין שום סיכוי וכולם מיואשים הקב"ה מראה לנו לא כן אלא תמיד במצבים הכי קשים הוא יכול להושיע בדרכים שלו. רבי צדוק הכהן מלובלין מביא ע"כ שיש מכאן יסוד גדול שכל בנין האומה הישראלית היה אחר הייאוש הגמור להראות שאפי' אז כשבוטחים בו הוא מביא ישועה. כששום אדם לא האמין שיכולה להיות ישועה ואז הראה הקב"ה שלא יפלא ממנו דבר. מוסיף רבי צדוק, כי זה כל האדם הישראלי להאמין שאין להתייאש כלל, ואין לחקור בחקירות למה עשה השם ככה. אלא לעורר בנו את האמונה השלימה בכל יכולתו, בכל מצב ובכל עת. אין ליהודי להתייאש משום דבר, בין בענייני הגוף כמו שאמרו, אפילו חרב חדה מונחת על צוארו אל ימנע מהרחמים, בין בענייני הנפש, אפילו נשתקע למקום שנשתקע וחטא בדבר שאמרו ז"ל שאין תשובה מועלת חס ושלום (זוהר), או שתשובתו קשה, או שרואה עצמו משתקע והולך בענייני עולם הזה, אל יתייאש בעצמו לומר שלא יוכל לפרוש עוד, כי אין ייאוש כלל אצל איש יהודי, והשם יתברך יכול לעזור בכל עניין. בדורנו אי אפשר לדבר על ייאוש בלי להביא מחכמתו של רבי נחמן מברסלב שהפליג מאד בגודל מעלת התשובה. כי תשובה גבוהה למעלה מן התורה, על כן אין שום יאוש בעולם. והעיקר שהכל תלוי בו, שלא יהיה מייאש עצמו מלצעוק אל ה' ולהתחנן ולהתפלל אליו יתברך תמיד" (ספר שיחות הר"ן). אומר רבי נחמן, שכאשר לאדם יש כתובת לכל חסרונותיו ויודע אל מי לפנות, אז באמת אין ייאוש כלל, משום היפלא מה' דבר.

שאלה: אדם שעבד קשה למען משהו מסויים ולא הצליח, האם צריך להישבר מזה? **תשובה:** אברהם אבינו התחנן להקב"ה שיציל את סדום הקב"ה בסוף לא הציל, מה עשה אברהם? התורה אומרת ואברהם שב למקומו, אומר הסטיפלער בכל עניין אדם צריך להתאמץ והיה אם הצליח בסדר ואם לא החובה שלו לחזור למקומו כאילו לא אירע דבר לפעמים מצליחים לפעמים לא ואין להתעסק כלל במה שלא הצלחת.

שאלה: השבוע אנחנו קוראים על פרשת העקידה מה סגולתה? **תשובה:** בראשונים מובא שטוב לומר את זה כל יום כדי להזכיר זכות אבות לפני הקב"ה. וכתב בספר סדר היום ראוי להזכיר עניין העקידה קודם התפילה כדי שהקב"ה יתמלא עלינו רחמים ויקבל תפילתנו, וד"ז גורם טובה גדולה לעם ישראל.

שאלה: מה הם המעלות שיש להליכה מספר פעמים בשבוע כחצי שעה? **תשובה:** הליכה היא אחת הפעולות הפשוטות והבריאות ביותר לגוף. ואין צורך להיערך אליה במיוחד. ויש להוסיף בעולם המודרני של היום, שאורח החיים של מרבית האנשים הוא בישיבה ובעבודה משרדית, גם הליכה של 10 דקות ביום מועילה לבריאות. עדיף חצי שעה אפשר רבע שעה בבוקר ורבע שעה בערב. היתרונות הבריאותיים של הליכה הם כדלהלן: שומר על בריאות הלב. מפחיתה כאבי פרקים. הליכה תורמת למצב רוח חיובי. הליכה מסייעת לרדת במשקל. הליכה מאזנת את לחץ הדם ופועלת המון דברים שמאריכים חיי האדם בכמות ובעיקר באיכות.

שאלה: מתחיל כעת החורף, מה ההשתדלות מצידנו לעבור את החורף שנשאר בריאים וחזקים? **תשובה:** דבר ראשון לא לוותר על שתיה למרות שלא צמאים, יש היום המון סוגי תה טעימים. דבר נוסף יש להשתדל לאכול פירות עשירים בויטמינים מחזקים כגון תפוז וכדו'. ג. אכילת מרק חם עם ירקות טובים. וכן כדאי לשים עצמות של עוף במרק, זה מוסיף לחיזוק כל המערכת החיסונית. כך נוכל לעבור את החורף בשלום. ותמיד נזכור שקור וחום זה תלוי אך ורק בידינו ולא בידי שמים.

שאלה: אברהם אבינו היה עמוד החסד מכניס אורחים וכו', מה היא מידת החסד הנעלה ביותר? **תשובה:** אמרו רבותינו חסד בחוץ הוא יפה מאוד, אך החסד הכי גדול זה בבית ומי שעוסק בחסד בחוץ ובבית אין לו

כח סימן שכל החסד שלו הוא יחצנות, ומתי רואים שגם החסד בחוץ הוא לשם חסד כשהוא בבית עוזר מה שצריך עד תום. ובבית הכוונה בעיקר לאישה וגם לילדים, הסטיפלער היה שוטף כלים בביתו.

שאלה: איך אפשר לגרום לילד להרגיש אהוב, שמח ורגוע? **תשובה:** מאד חשוב וכדאי שהילד ילך לישון שמח, באווירה טובה, ללוות אותו לפני השינה למיטה, להגיד לו מילה טובה על מעשה טוב / הנהגה טובה שעשה היום. זה נותן לו שינה טובה ואיכותית יותר ביטחון עצמי והרגשת אהבה. והזמן הכי משפיע על הילד זה כמה דקות אחרי שהוא מתחיל להרדם אז כדאי לבוא ולדבר אתו (למרות שהוא ישן) ולהגיד לו מילים טובות, מוכח שזה נכנס למוח ופועל המון. גם ילד שהלך לישון עצוב/ עצבני אפשר לתקן אחרי שנרדם.

הלכות בפרשה

בתחילת הפרשה: והוא יושב עליהם פתח האהל. קיצור דינים במצוות הפתח שזה מזוזה. (הרבה מתוך הספר 'שערי תורת הבית' להרב טשזנר שליט"א. נכתב לעיון בלבד). **מצוות עשה** לקבוע מזוזה בכל פתח של כל חדרי הבית, **והמזוזה** צריכה להיות בצד ימין של הפתח, והזהיר בזה מאריכים לו ימיו ושנותיו. ומכלל הן אתה שומע לאו. **וכשקובע,** אם זה במקום מגורים מברך אקב"ו לקבוע (ובבית אחר על קביעת) מזוזה. וכשיוצא ונכנס לביתו יניח ידו על המזוזה, ונהגו לנשק היד. **וחיובו גם כששוכר** דירה (ובארץ) אפי' אם שוכר לזמן מועט. ומברך רק כשיש כמה תנאים. **א.** חדר מרובע מינימום ארבע על ארבע אמות. (ובמקום ששימושו פחות מד' על ד' כגון מטבח ומחסן י"א שמברך גם כשאין ד' על ד') **ב.** צריך שיהיה צורת הפתח, וחייב אפי' כשאין עמודים ומשקוף, אלא יש סיום בצורה של צורת הפתח חייב במזוזה.**ג.** מינימום פתח של עשרה טפחים (לגובה. אבל אם זה כניסה על הרצפה למרתף, או פתח לגג לא ישים מזוזה), **ומרפסת** אפי' שאין לה גג ג"כ חייבת. **וה"ה חצר וחדר מדרגות** שיש בהם צורת הפתח בכניסה חייבים השותפים לעשות מזוזה. וכשיש דלת יעשה אף בברכה. **ובביהכ"נ וכן בבית ספר, חנות,** משרד ומחסן גדול נהגו לקבוע בלא ברכה. **דירה שאינה של כבוד** כגון שרותים, אמבטי' וחדר אשפה אינו שם מזוזה. **וכן דירת ארעי** כאהל וסוכה פטור ממזוזה. **וקובע המזוזה בטפח הסמוך לחוץ** בצד ימין של הפתח, והרבה נהגו שיהיה באלכסון קצת, **ומרחיק מהמשקוף** (מלמעלה) לפחות טפח, **וחייב שיהיה בשליש העליון** של הפתח, **וצריך שיהיה בחלל של הפתח** ולא בפנים או בחוץ, **ויקבע באופן שיהיה קבוע. חייב לבדוק כל שלוש וחצי שנים שלא נפסל,** ואם בדק פעם ע"י מומחה יכול לבדוק לבד ע"י שרואה שאין בעיה כ"ש. ואם הוריד לזמן מועט ולא הסיח דעת לא מברך שוב. **ויכול להניח הבית** בלי מזוזה כשמוריד לזמן מועט (ואפי' ליום יומים) לצורך בדיקה, **ואם הוריד** לזמן שמסיח דעת כגון לילה וכדו' מברך שוב. **ויחזיר כ"א** לחדר שהוריד ממנו שמא אחד יותר מהודר ואין מורידין בקודש. **אם יוצא מדירה** לא יוציא המזוזה בלא להשים אחרת אא"כ השני הבא אחריו הוא גוי.

חידות

חידות שינון הפרשה לפי סדר הא-ב. מתוך טמונה בפרשה: א. אברהם נטעו בבאר שבע; **א**של. **ב.** שמו של אביהם של בני עמון; **ב**ן עמי. **ג.** ד' המטיר על סדום ועמורה; **ג**פרית. **ד.** מה יצווה א"א לבניו לשמור; **ד**רך ד'. **ה.** תשובת אברהם לד', יצחק והמלאך בעקדה; **ה**נני. **ו.** " ___ עפר ___" **ו**אנכי, **ו**עפר. **ז.** "כי ביצחק יקרא לך ___"; **ז**רע. **ח.** כלי קיבול לנוזלים, ולמדבר אותו מביאים; **ח**מת. **ט.** בנו של נחור מפילגשו; **ט**בח. **י.** א"א אמר לאבימלך שאין בגרר; **י**ראת אלוקים. **כ.** שבע מהן נתן א"א לאבימלך; **כ**בשות. **ל.** "ואקחה פת לחם וסעדו ___"; **ל**בכם. **מ.** סכין שחיטה; **מ**אכלת. **נ.** אבימלך אמר להשי"ת שלקח את שרה ב-; **נ**קיון כפים. **ס.** במה היכו המלאכים את אנשי סדום; **ס**נוורים. **ע.** מה נשא יצחק אבינו להר המוריה; **ע**צי עולה. **פ.** מיהו שר צבא אבימלך; **פ**יכול. **צ.** ד' הפך בסדום את הערים, יושביהן, ואת; **צ**מח האדמה. **ק.** א"א ביקש משרה שתלוש ממנו ג' סאים; **ק**מח סולת. **ר.** מקצועו של ישמעאל; **ר**ובה קשת. **ש.** בגיל זה נימול יצחק; **ש**מונה ימים. **ת.** שם אירח א"א את המלאכים; **ת**חת העץ.

חידות בפרשת שבוע: א. השם היחיד בתורה שמתחיל באות ט ; **ב.** איזה ערים נחרבו; **ג.** אדם בפרשה עם שם של חיה נדירה; **ד.** שלושה אנשים המכונים זקן בפרשה; **ה.** שנים בפרשה שהשקו אותם; **ו.** שניים בפרשה שהשכימו בבוקר? **ז.** האם ללוט היו נכדים; **ח.** איזה 3 אנשים בפרשה צחקו או נדמו כצוחקים; **חידות תורניות: ט.** מתי מצינו שראובן השביח סחורתו של שמעון והוא צריך לשלם לשמעון; **י.** מתי מצינו שראובן תבע את שמעון לדין והתשלום יהיה לפי כמה שראובן מדקדק במצוות; **יא.** אמר ותן ברכה בז' חשוון ואינו חוזר; **יב.** איזה ברכת הנהנים יכול לברך רק פ"א בשבוע; **יג.** איזה מאכל כל השנה מברך שהכל ויום אחד מברך אדמה; **יד.** איזה ברכה רק אישה יכולה לברך(לפחות דוגמא אחת); **חידות לבוגרים: טו.** אדם מעוניין לטגן שלושה דגים במחבת, המחבת בגודל המכיל שני דגים, כל דג צריך דקה של טיגון ע"מ שיהיה מטוגן היטב, חצי דקה כל צד, באיזה דרך יוכל לטגן את שלושת הדגים היטב בדקה וחצי; **טו.** איזה שם מוכר מהתנ"ך בן ארבע אותיות, שמו מרומז להלן: האות הרביעית הוא רבע מהשלישי, האות השניה היא עשירי מהרביעית, האות הראשונה היא חמישית מהשניה? **חידות לילדים: טז.** מתי אומרים לכו נרננה ביום חול; **יז.** שלוש נרות דלקו, באה רוח וכיבתה נר אחד כמה נרות ישארו למחרת בבוקר? יח. מה שוקל יותר קילו זהב או קילו ברזל? **יט.** כמה אותיות יש בתנ"ך? **כ.** מי הרג רבע מהעולם ברגע אחד? **כא.** איזה שם של בעל חי מזכירים בסוף הודו בפסוקי דזימרה? **חידון משמעויות מילים לפרשת וירא: כג.** ט"ו משמעויות למילה נגד?

תשובות על הכל: א. טבח. **ב.** סדום עמורה אדמה וצביים. **ג.** תחש בן ראומה ונחור. **ד.** אברהם ושרה זקנים. לוט זקן. **ה.** בנות לוט השקו אביהם, הגר השקתה את ישמעאל. **ו.** וישכם אברהם בבוקר. וישכם אבימלך בבוקר. **ז.** רש"י יט יב. **ח.** לוט שרה ישמעאל. **ט.** שו"ע חו"מ רפט ראובן ניקה לשמעון חיטים המעורבבים עם עפר אז החיטים שוקלים כעת פחות והחיטים שווים פחות דשרי למכור חיטים מעורבים בעפר במשקל של העפר וכעת ראובן הפריד אותו אז הוא חייב. **י.** בשו"ע בדין הגוזל מצווה מבואר בנו"כ שם שמשלים כפי מה שמדקדק במצוות. **יא.** משנ"ב קח לו: שכח מנחה ו חשוון ובלילה מתפלל ערבית שתיים ושואל מטר בשניהם ואם שכח מטר בתשלומים אינו חוזר. **יב.** ב"מ האש. **יג.** חרין בליל הסדר מברך אדמה (ביה"ל תעה ב ד"ה בטיבול). **יד.** שעשני כרצונו. **טו.** חצי דקה ראשונה יטגן צד אחד של שני דגים, יוציא אחד ויכניס השלישי במקומו ויטגן כעת השלישי צד אחד והראשון צד שני, אחרי חצי דקה נוספת יעבור דקה יוציא הראשון יהפוך השלישי ויכניס השני בצד הלא מטוגן, כעבור דקה וחצי יש לו 3 דגים מטוגנים, מלאכת מחשבת. **טז.** אהרן. האות הרביעית נ שווה חמישים שהוא רבע מהשישי ששווה 200 וכן הלאה. **יז.** אחד, כי שנים שלא כיבתה נגמרו. **יח.** שניהם שוקלים קילו. **יט.** שלוש ת-נ-ך. **כ.** קין הרג את הבל. **כא.** אשירה לה' כי גמל. **כב.** א. נגד - מרחוק. "ותשב מנגד" פרשת וירא כא. טז. רש"י: מרחוק. ב. נגד - בשווה. "ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך" בראשית ל"ג. יב. רש"י: לנגדך בשווה לך. ג. נגד - לעיני. "נגד אלוהים אזמרך" תהלים קלח. א. רש"י: לעיני השרים. ד. נגד - נאמר. "ונגד לו את דברי אדוני" בראשית מג ז. ה. נגד - לפני. "נגד כל עמך אעשה נפלאות" שמות לב. י. תרגום: קדם. ו. נגד - מול. "פתח כנגד פתח וחלון כנגד חלון" (ב"ב ס.) ז. נגד - אותו דבר. זהה. – "מידה כנגד מידה" (סנהדרין צ.) ח. נגד - כלפי. "כנגד ארבעה בנים דיברה תורה". ט. נגד - רמז. "יש לבצוע בשתי ידיו בעשר אצבעות נגד י' תיבות שבמקרא זה" (ברכות לח: בתוס' ד"ה והלכתא). י. נגד - הצד השני. "שכנגדו נשבע ונוטל" (שבועות מה.). י"א נגד - נמשך. "נגד שמא אבד שמיה". (אבות פ"א מי"ג) רע"ב: נגד נמשך. י"ב. נגד - לקה. "רב פפא נגדיה לזיגוד א"ל טוביה חטא וזיגוד מינגד". (פסחים קי"ג). י"ג. נגד - התנגדות. אי הסכמה. הצביעו נגד החוק. נגד ההצעה. י"ד. נגד - בכיוון ההפוך. שוחה נגד הזרם. ט"ו. נגד - אנטי. לוחמני. חיסון נגד שפעת. רעל נגד נמלים. **שאלות גפ"ת וירא מאת הגאון הגדול רבי זעליג אמזלג שליט"א:** [ביאת המלאכים אל אברהם] **1.** כחום היום, באיזו שעה ביום (גמ' ורש"י) **2.** ויאמר... אם נא מצאתי חן בעינך, למ"ד שהוא חול למי קרא כך (רש"י, תוס') **3.** אל נא תעבור מאל עבדך, למה אברהם ביקש כן (2) (גמ', גמ' ותוס') **4.** האם כשהמלאכים הגיעו עמדו אחד ליד השני או אחד לפני השני (גמ' ורש"י) **5.** בזכות מה זכו ישראל לעמוד ענן (2) (גמ') **6.** האם המלאכים אכלו אצל אברהם (גמ', תוס') **7.** מתי הגיעו המלאכים לאברהם (תוס') **8.** אם נאמר שאותו מלאך שריפא את אברהם הציל את לוט, איך עשה שתי שליחויות (תוס') **9.** לא צחקתי כי יראה, איזו לשון מלשונות "כי" (רש"י) **10.** כיצד לומדים מהנקודות על תיבת אליו שישאל אדם באכסניא שלו (רש"י, תוס')

תשובות: 1. שעה שישית, ברכות כז. **2.** ברש"י שבועות לה: כתב דקרא כן למיכאל המלאך האמצעי (ע"ש במהרש"א), ובתוס' שבת קכז. משמע שקרא כן לכל המלאכים. **3.** בגמ' שבת קכז. מבואר שאברהם ביקש כן, כיון שהלך להכניס את האורחים היה צריך לבקש מהקב"ה שימתין לו לאחר הכנסת האורחים, ובגמ' ב"מ פו: משמע שהקב"ה רצה להסתלק מאברהם כיון שאברהם קשר והתיר את התחבושות, ולכן אברהם היה צריך לבקש שישאר, והעירו תוס' שם שזה לא כגמ' בשבת. **4.** ביומא לז. מבואר דעמדו אחד ליד השני ופירש"י דהוא מדכתיב נצבים עליו **5.** בב"מ פו: לדעת רב יהודה אמר רב בזכות "ואברהם הולך עמם לשלחם" ולדעת רבי חמא ברבי חנינא בזכות "והוא עומד עליהם". **6.** בגמ' ב"מ פו: שהיו נראים כאוכלים, ותוס' הביאו בתנא דבי אליהו דאכלו ממש, וכתב דפליג ע"ד הגמ'. **7.** תוס' ר"ה יא. כתבו דבגמ' מבואר דבאו בתשרי, ואילו במכילתא מבואר דבאו בט"ו בניסן. ובהגהת תוס' שם בע"ב מבואר דגם לדעת הבבלי המלאכים באו בפסח. **8.** בתוס' ב"מ פו: כתבו דרפואה והצלה חשיב ענין אחד (וע"ש בתחילת דברי תוס'). **9.** ברש"י ר"ה ג. וגיטין צ. כתב דהוא לשון דהא. **10.** רש"י ב"מ פז. פי' דהנקוד בא לעקור הכתב, שלא היו צריכים לשאול, שידעו שהיא באהל, ובא רק ללמד דרך ארץ, ותוס' פירש דדורשים ששאלו את שרה איו אברהם.

מדור זה יש להימנע מלקרוא בשבת: רעיונות שנשלחו השבוע ובהם פתרונות לבעיות שהובאו בשבועות קודמים. אין לנו אחריות על הנכתב כאן: א. יבלות מולוסקום מניסיון שעברנו עם ביתנו וראינו את הסבל הרב שבדבר, עברנו מרופא לרופא אך ללא מענה. בסיעתא דשמיא גדולה נודע לנו על דר' ולדמן מחיפה שעובד בקופת חולים מאוחדת בעלות של רופא עור רגיל. אך מקבל מבוטחים מכל קופות החולים באופן פרטי (ישנה הנחה לאברכים). במומחיות, מקצועיות וסבלנות רבה טיפל והוציא את היבלות מהשורש ללא צלקות. מניסיון אישי שווה ומומלץ מאד!! הטלפון 0522473918 **ועוד כתבו:** יש קליפת לימון מיוחדת שמורחים ועוזר פלאים: 035791975 **ב.** כתמים לבנים (נראה כמו כתמי זיעה) שנוצרים בקצה השרוולים שבחליפה כתמים בשרוולים ראיתי בכמה מקומות שהמליצו לנקות עם חומץ או מיץ לימון. **ג.** אקזמה בעור השיטה של דר סרנו מאד עוזר. יש ספר "מאחורי כאב הגב" שמסביר איך לעשות את זה בעצמך **ד.** פתרון לבחור עם פקקים באוזניים שלא מתרככים עליו לעבור לטפל אצל רופא אאג אחר. בעבר נהוג היה לערוך "שטיפת אוזניים" ולשם כך היו מרככים את ה"פקק" בשמן רפואי. כיום רוב הרופאים מרוקנים את האוזן באמצעות מקלון רפואי ממתכת שלא מצריך ריכוך מוקדם. **ועוד כתבו:** שיפנה למומחה ד"ר טלמור מרחי א' בן דוד טל' 03-5749005 **ועוד כתבו:** אם כוונתו לישעווה'- יתכן שהלך לרופא אא"ג שלא עובד עם מכשיר

חשמלי ששואב את השעווה. א״כ שינסה ללכת לרופא אא״ג עם מכשיר חשמלי וירווח לו. **ה.** ניקוי שואב שוטף של טינקו, שהכניסו לו חומר של חברת סנו וכל המיכל של החומר התלכלך ונהיה בצבע שחור - רוקנו ושטפו במים חמים, מלאו את המיכל במים חמים והוסיפו כפית עד כף של מלח לימון או מעט חומץ לבן. תנו לזה לעמוד כ-15 עד 20 דקות כדי להמיס את השאריות והצבע השחור הכניסו פנימה מברשת בקבוקים רכה או ספוג עדין עם מעט סבון כלים (כמו פיירי) ושפשפו את הדפנות מבפנים ככל האפשר.שטפו היטב במים נקיים עד שכל ריח החומץ/מלח לימון יתפוגג, והניחו למיכל להתייבש לחלוטין לפני החזרתו למכשיר. **ו.** הכנו ריבת אתרוגים שברכו עליהם בחג בין השאר גם כהנים. מעוניינים לחלק לנשים כסגולה ללידה קלה בקרית הרצוג- בני ברק 0548437532

התורה חסה: בקשות עזרה וסיוע שנשלחו ע״י הקוראים, למי שיש פתרונות או רעיונות לשלוח ע״מ לסייע לציבור מתבקש לשלוח למייל שבסוף העלון והקב״ה יחזיר לו בכפלים: א. מחפשים פתרון לכבד שומני?

הגיגים המיועדים לאלו שיש להם תועלת מזה

גם הילד שלי קיבל השבוע מהגן דגם של הכור האטומי, לשאלתי הוא אמר לי שזה 'קבר רחל'.

שקלתי הרבה לפני שהחלטתי לעשות דיאטה.

אחד רצה לעבור את הנהר ולא ידע אם הוא עמוק או לא, שאל את האדם שעמד ליד הנהר: האם זה עמוק? ענה לו: לא, זה מאוד רדוד. נכנס עם כל המרץ ונפל כולו למים העמוקים, בקושי נחלץ מטביעה. חזר אל ההוא ושאל אותו בכעס למה אמרת שזה לא עמוק? ענה לו: אני לא מכיר את הנהר אבל כל הזמן עוברים כאן ברווזים והמים מגיעים להם עד המותנים.

שרפתי 300 קלוריות בחצי שעה - איך עשית את זה? - שרפתי תבנית בורקס תפו״א.

ישראלי. לוחץ באוטובוס על הפעמון של עצור שומע שהוא מצלצל לוחץ עוד 17 פעמים ליתר בטחון.

הייתי חייב לעבור בזמן שהמנקה שטף אז הלכתי בצורה מוזרה. האם זה בסדר?

בטלפון: איפה אתה? מחכה לאוטובוס. טוב אז תזדרז. בסדר אני אמתין יותר מהר.

השאלה הכי מוזרה ששמעתי בצרכניה: האם אתה בתור? לא סתם עברתי אולי מישהו ירצה לעשות רכבת.

מישהו יודע על בעיה של שמיטה במים? כי על המי עדן כתוב בגדול שישית (שישית מים).

למה לדברים שאוכלים בלילה יש את האריזות הכי מרשרשות?

יש אנשים שהצחוק שלהם יותר מצחיק מהבדיחה.

גאונות זה להסכים עם מישהו רק כדי שהוא יפסיק לדבר

נהג מונית אמר לי פעם: אני מאוד אוהב את העבודה שלי.. אף אחד לא אומר לי מתי לקום ומתי להפסיק. אם אני רוצה לאכול צהריים מוקדם אני יכול. ואם אני רוצה לאכול מאוחר זה גם אפשרות. פשוט אני הבוס לעצמי ואף אחד לא אומר לי מה לעשות... אמרתי לו: פנה פנה ימינה..

גוי אמר לאשתו: החלטתי שאף פעם לא אריב איתך יותר. אשתו: תסתכלו עליו הוא החליט! אולי קודם היית צריך לשאול אותי?!!

אין לי בעיה להיות ספונטני, אבל למה מעכשיו לעכשיו?

גויה אמרה לבעלה: רק שתדע שאני עכשיו גם נוהגת וגם קוראת ספר במקביל, ואתה עוד אומר שאני לא יודעת לנהוג. יפה לך... באיזה עמוד את? בעמוד חשמל.

היכן ניתן להשיג את העלון

לקבלת העלון באופן אוטומטי יש לשלוח מייל עם המילה 'הצטרפות' לכתובת זו alonalon+subscribe@googlegroups.com ולאחר מכן תקבלו הודעה, יש להשיב תשובה למייל שקיבלתם, ותקבלו אישור שצורפתם.

הודעות תגובות רעיונות פתרונות למערכת העלון יש לשלוח למייל זה 1@1alon.com ניתן להשיג בכתב גדול במייל הנ״ל.

כמו״כ ניתן להשיג את העלון ב'קובץ גליונות' וכן ב'אוסף גליונות'. ב'כל העלונים' בשם הבית התורני. ובעוד קבצי עלונים. וכן בקול הלשון מקישים על מאגר השיעורים\עברית\תנך\קובץ גיליונות שלמה קולדצקי ומורידים מה שרוצים עלונים מהשבוע ומהחמש שנים אחרונות . **במחשב** ניתן להוריד בדרשו בבינינו ועוד, ע״ש: עלון קולדצקי. או עלון לשבת.

ניתן לקבל את העלון בפקס לקבלת העלון בפקס יש להתקשר למס' 023132641 ולהקיש 1 ואז להקיש קוד עלון שמספרו 1010 ואז שוב 1

כמו״כ יהיה ניתן להשיג עלונים בבני ברק: צמוד לכניסה לתלמוד תורה כתב סופר מצד שמאל של הכניסה, בקופסה בפינה בחצר ברחוב סוקולוב 23. פרטים על מקומות נוספים להשגת העלון התפרסמו בשבועות קודמים ואי״ה יפוסמו בשבועות הבאים.

העלון בכניסה לתלמוד תורה כתב סופר עולה סך של 30 אגורות לעלון (12 שקל לשנה, שקל לחודש ממוצע כי בביהז״מ לא יוצא), אפשר לשלם מראש לכמה שבועות קדימה, אפשר לשלם לאחר השבת, את התשלום יש לשלם בקופה הצמודה. או ב'נדרים פלוס' - רשת הכוללים פרדס כץ-עלון, (שלוחה 2422). אפשר לשלוח

משם הודעות. **מי ששילם עבור כמה שבועות קדימה** אין לנו התחייבות לספק לו עלון במידה ויהיה חסר רח״ל או שלא יצא עלון. **הפצת העלון דרך המיל היא ללא תשלום,** וכן התשלום הוא רק על לקיחת העלון מהמקום הנ״ל ולא על צילום העלון באופן עצמאי (וכמובן שהמפיצים שלא לוקחים את העלון מהמקום הנ״ל ומפיצים באופן עצמאי ברור ופשוט שלא צריך לשלם). כל המפיצים הקבועים שרוצים להמשיך להפיץ את העלון נא לשלוח למייל הנ״ל את מקום הפצתם ובע״ה נפרסם אותם. תודה ויישר כח לכולם על זיכוי הרבים.

להלן מקומות שבהם ניתן להשיג את העלון: בירושלים: בישיבת מיר אצל הגאון הצדיק רבי דוד רוטשילד שליט״א. או אצל הגאון האהוב רבי אבי פרידנר שליט״א. עוד בירושלים בבית הכנסת ׳בית מרים גיטל׳ מעלות דפנה, ניתן להוריד את העלון במדור עלוני שבת - עלון לשבת קולדצקי. **ניתן להדפיס את העלון במודיעין עילית** בעמדת אוצר החכמה בביהמ״ד קהילת משך חכמה -רחוב משך חכמה 41 לכתוב עלון לשבת, בעלות סמלית של הוצאות ההדפסה בלבד. **בבית שמש:** בבית הכנסת אור אליהו. ואצל הילד הצדיק אלימלך הכהן גליק, שמדפיס ומפיץ במסירות רבה את העלון בבית הכנסת בית אביי וכן מי שמגיע לקבל את העלון בביתו, הוא מביא לו במאור פנים. **בביתר עילית:** בבית הכנסת שלום רב ברחוב שלום רב גבעה בי. **בהר יונה:** אצל הגאון המופלא רבי שמחה שולמן שליט״א. **ברחובות** בישיבת מאור התלמוד אצל הבחור הגאון רבי יהודה רוזן שליט״א. **ברכסים:** אצל רבי יוסף המאירי שליט״א הצדיק הגדול. **באופקים:** אצל הבחור הצדיק והמופלא צבי המברסטון שליט״א פאר הגידולים של אופקים שרק פורח ועולה.. **עוד באופקים** בבית הכנסת אמרי חיים אצל הנער יהושע דוד הכהן גליק נ״י שתפילותיו כמונה מעות ויש לו הליכות של אדם גדול. **בנתיבות**: באהל החדש בשכונה החרדית החדשה ״נחלת בראשית״. **בחריש:** במתחם בתי כנסיות בשכונת בצוותא. בבית הכנסת חניכי ק״ק תימן. **בפתח תקווה:** באור ישראל הגדולה והקטנה. באהל אברהם ובשירת מרים. בקהל חסידים. ביוצאי חברון. ובבני ישיבות שבפרי מגדים, ע״י הגאון רבי יואל פינהנדלר שליט״א. **בראשון לציון:** בישיבת עטרת שלמה: ניתן להשיג אצל בחיר עולם התורה הבחור שנושא חן ושכל טוב בעיני כל רואיו ותפילותיו ידועות שעושים רושם אדיר בשמים הבחור המופלג רבי בצלאל פרידמן מחבר קונטרס מחשבת בצלאל: **עוד בראשון לציון:** ברח׳ דרור 21 /חפץ חיים 1, מניין ׳בני תורה׳, חיידר ראשון לציון. **באלעד:** בתפארתה בחוץ. ובישיבה של הרב אטינגר, בכולל של הרב פכטר, במאור שרגא באבן גבירול, ובאחיעזר ע״י הגאון רבי יואל פינהנדלר שליט״א. **בעפולה:** ניתן להשיג את העלון בעמדת אוצר החכמה בבית הכנסת המרכזי אהל משה - גבעת המורה עפולה - בעלות סמלית של הוצאות ההדפסה בלבד. **בעפולה עילית:** בביהכ״נ בני הישיבות רח׳ רש״י או אצל האיש שזכה דורינו להתכבד בו הגאון רבי אהרן קולדצקי שליט״א. **עוד בעפולה עילית:** בביהמ״ד דחסידי ויזניץ וכן בביהכ״נ בית ישעיה רח׳ יצחק שדה. **ברעננה:** בישיבת חייל אורייתא וכן בעלי מוהר 15 אצל הבחור החכם יאיר זכאי 0533100287, ואצל משפחת זכאי בטלפון: 052-6903395. **בבית שאן:** אצל הגאון רבי משה חדש בקהילת בית שאן החדש בבית הכנסת בראשות הגאון רבי יהושע ליב שכטר שליט״א. וכן אצל הגאון רבי יהונתן בכור - בית שאן.